

Aktualności

Kursy

Konferencje

Informacje dla pacjentek

Lista anomali

Fotografia miesiąca

Przypadki miesiąca

Sekcja Fetal ECHO

Stowarzyszenie na Rzecz

Rozwoju Kardiologii

Prenatalnej

Jak rodziła się w Polsce

kardiologia prenatalna

ZDIPWW

Publikacje Zakładu

Diagnostyki i Profilaktyki

Wad Wrodzonych

Nagroda im. Andrzeja

Respondka

Księga Gości

Lektury

Linki

Szukaj

Zaloguj się

O Andrzeju Respondku

„Nihil magnum sine ardore”

„Nic wielkiego bez pasji”

Dr n. med. Andrzej Respondek urodził się w 23.VII.1954r. w Sieradzu. Wydział Lekarski Akademii Medycznej w Łodzi ukończył w 1979r. Początkowo podjął pracę jako asystent w Zakładzie Anatomii Prawidłowej AM, a następnie po roku otrzymał etat w Instytucie Położnictwa i Ginekologii AM w Łodzi (kierownikiem Instytutu była wówczas Prof. Dr hab. M. Królikowska). Swoją działalność medyczną dr A. Respondek zapoczątkował jeszcze w czasie studiów w ramach prac Studenckich Kół Naukowych, był członkiem Zarządu STN-u w latach 1977-1979. Jego zainteresowania zawodowe łączyły pracę kliniczną z ultrasonografią i działalnością naukową. Jako jeden z pierwszych lekarzy w Polsce, już na początku lat 80-tych był w stanie wykazać ogromną wartość praktyczną badań USG w położnictwie i ginekologii. Swoją wiedzą, i osobowością w trakcie zdobywania specjalizacji I i II stopnia z gin-pol (1987) zwrócił na siebie uwagę nie tylko kolegów, najbliższych współpracowników i przełożonych czy pacjentów ale także wielu zagranicznych autoritetów naukowych. Szkolił się min. w Institute of Obs & Gyn Univ of London, kierowanym wówczas przez Profesora Sir J. Dewhursta oraz w Philadelphii u Prof. S. Weinera. Był autorem jednego z pierwszych w Polsce doktoratów z zakresu ultrasonografii położniczej n/t znaczenia punktów kostnienia u płodów (promotorem pracy był wówczas Doc. J. Suzin, recenzentami Prof. Dobek, doc. Pajszczyk-Kieszkievicz oraz Prof. Marianowski). Za pracę tę AR otrzymał nagrodę Polskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego. W 1987r. otrzymał zaproszenie od prof. J. Newtona do prowadzenia międzynarodowej sesji na zjeździe w Birmingham (miał wówczas 33 lata). Prof. W. Dec kierujący Instytutem Gin-Pol napisał w opinii o AR w 1987r. „wybitny specjalista z zakresu diagnostyki ultrasonograficznej, doskonały klinicysta, utalentowany dydaktyk”. W 1988 dr n. med. A. Respondek otrzymał stypendium Fulbrighta z możliwością realizacji min. w szpitalu uniwersyteckim w Denver lub w Philadelphii.

Niektóre spostrzeżenia z pracy klinicznej oraz gabinetu USG AR spisywał w postaci doniesień, min. n/t oceny USG położenia wkładki wewnątrzmacicznej (Ginekologia Polska 1984), czym zwrócił na siebie uwagę zagranicznych producentów. Zawsze niezwykle pogodny, dynamiczny, przystojny, czarujący bardzo zaangażowany w swoją pracę zawodową przyciągał jak magnes rzesze pacjentek. Większość pasjonujących go zdarzeń zawodowych nie mogąc wszystkie zapisać i opublikować (w tamtych czasach nie było komputerów, o Medlinie można było pomarzyć) „opisywał” barwnie ze szczyptą humoru w czasie wieczornych sesji „kucharzenia” w domu. W tym zakresie także był Mistrzem a jego pomysły i kulinarne osiągnięcia nie miały sobie równych, co z pewnym niejakim zdumieniem i zażenowaniem przyjmowała Jego Mama- znakomita gospodyni.

Te wieczorne sesje domowe były pasjonujące i niezapomniane. Można się było dowiedzieć o pierwszej w Łodzi (w Polsce?) diagnozie wodonercza u płodu, na potwierdzenie którego noworodek urodzony w Instytucie Gin-Pol po przewiezieniu do Kliniki Pediatrii AM musiał mieć wykonaną urografię ponieważ powątpiewano w diagnozę prenatalną stawianą przez „nie doświadczanego w pracy klinicznej” młodego lekarza, tuż po stażu.

Innym razem świeżo upieczona wówczas pediatryczka (początek lat osiemdziesiątych) dowiedziała się o prenatalnej diagnozie niedrożności przewodu pokarmowego płodu. W polskich podręcznikach pediatrii wydawanych w latach dziewięćdziesiątych można wciąż przeczytać iż objawem niedrożności przewodu pokarmowego u noworodka najczęściej są wymioty... Uplywają lata a wciąż diagnozy stawiane przez AR mogą stanowić wzór dla współczesnych lekarzy. Inna „sesja” dotyczyła nawracających stanów zapalnych pochwy u kilkuletniej dziewczynki leczonej wcześniej bezskutecznie przez wiele miesięcy przez znanych łódzkich ginekologów. Diagnoza dr Respondka po badaniu USG brzmiała: „ciało obce w sklepieniu pochwy prawdopodobnie obrączka”. Diagnoza (postawiona na podstawie badania sondą przeźbrzuszną - innych wówczas jeszcze nie wyprodukowano) została potwierdzona śródoperacyjnie...

Takich rewelacyjnych rozpoznań i pasjonujących sesji wieczornych było wiele. Po pewnym czasie okazało się iż najtrudniejsze dla położnika-ultrasonografisty dr n. med. A. Respondka stało się ocenianie problemów kardiologicznych u płodu. O ile w przypadku prawidłowej anatomii czy rytmu serca płodu interpretacja była prosta, o tyle w przypadku nieprawidłowości nie było dostępnego źródła poszerzenia wiedzy. Zagraniczne publikacje, czy czasopisma pozostawały w sferze marzeń, nie było wówczas Internetu...

W tamtych czasach zona dr A. Respondka (czyli pisząca te słowa) była początkującym pediatrą pracującym w Klinice Kardiologii Instytutu Pediatrii AM w Łodzi. Z czasem domowe „sesje” przeniosły się do gabinetu USG szp. Im. Małdunowicza i jak się wkrótce okazało wspólna praca szybko zaowocowała trafnymi rozpoznaniem. Głód wiedzy był jednak duży, krytycyzm ważnych możliwości obecny, ograniczenia techniczne widoczne. Były to czasy kiedy zaczęły się pojawiać pierwsze doniesienia zagraniczne na temat Dopplera.

Tak zrodził się pomysł projektu naukowego, na którego realizację dr n. med. A. Respondek otrzymał stypendium Fulbrighta, przydzielane w tamtych czasach na drodze konkursu przeprowadzanego przez Ambasadę USA w Warszawie. Stypendium to miało być kontynuacją poprzedniego pobytu w Philadelphii. Wigilia 1988r. była świętem i pożegnaniem z rodziną przed wyjazdem do USA. Jak grom z jasnego nieba spadła jednak ciężka choroba, która zabrała Andrzeja w ciągu 3 miesięcy. Odszedł od nas 29 marca 1989r. żegnany przez tłumy kolegów, znajomych, pacjentów, sąsiadów, najwyższych i najniższych rangą pracowników Instytutu Gin-Pol z Łodzi. Został pochowany w Sieradzu tuż obok swojego ojca, który 2 miesiące wcześniej zmarł na zawał serca nie mogąc się pogodzić ze śmiertelną chorobą ukochanego syna.

Andrzej odszedł od nas ale pozostawił po sobie nie tylko wspaniałe wspomnienia, kim był, jak żył, ile dawał radości i ciepła tym którzy się z nim zetknęli. Pozostawił nam nową ideę –łączenia doświadczenia położnika-sonografisty z doświadczeniem kardiologa dziecięcego. Dzięki niemu i osobom życzliwym, które tę ideę u nas podchwyciły: min. Prof. T. Pertyńskiemu i Prof. J. Linieckiemu zawdzięczać należy fakt iż postanowili spróbować pustkę jaka powstała po Andrzeju, zastąpić do pewnego stopnia jego żoną, proponując kontynuację pracy Andrzeja.

Tak rozdzieli się początki mojej działalności w nowej, nieistniejącej do tej pory dziedzinie: kardiologii prenatalnej i diagnostyce wad płodu.

Po latach pracy będącej próbą nawiązania do idei Andrzeja powstała książka „Echokardiografia i kardiologia płodu” dedykowana Andrzejowi i tym wszystkim, którzy mi pomagali w forsowaniu nowego modelu badań prenatalnych.

W minionym roku w 10 rocznicę śmierci Andrzeja dojrzała we mnie myśl o ufundowaniu Nagrody im. A. Respondka, Nagrody Sekcji Echokardiografii i Kardiologii Płodowej Polskiego Towarzystwa Ultrasonograficznego, dla lekarza zajmującego się obrazową diagnostyką prenatalną.

Nasze wszelkie działania osobiste, rodzinne, czy zawodowe są krótkie, ulotne i przemijające. Ale jeśli pewne idee się rodzą, a osoby z nimi związane wciąż pozostają w naszych sercach i umysłach, to pozostają one wciąż ważne, wciąż istniejące, chociaż w innym wymiarze.

Łódź, 15 stycznia, 2000, Maria Respondek-Liberska